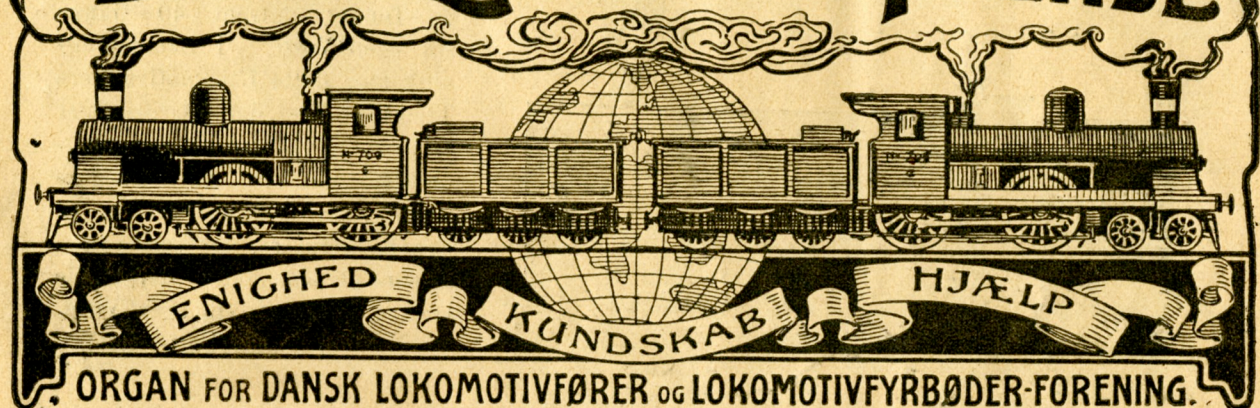

DANSK LOKOMOTIVTIDENDE

Redaktør: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Nr. 15.

1. August 1906.

6. Aarg.

Lokomotivets Oprindelse og Udvikling.

(Fortsat).

Joseph Harrison, hvis Billede vi bragte i forrige Nr. (Fig. 34) havde forinden været ansat ved Norris Værkstederne, hvor han gjorde mangan nyttig Erfaring af alle de Eksperimenter, der paa den Tid foretoges i disse Værksteder. Han viste sig senere at være en udmærket Lokomotivbygger og Konstruktør, og hans første Lokomotiv, der efter Direktøren fik Navnet »Samuel D. Ingham«, var bemærkelsesværdig derved, at det var det første Lokomotiv, paa hvilket der var konstrueret Førerhus til Beskyttelse for Lokomotivpersonalet, og det er i hans Egenskab af Lokomotivpersonalets første Velgører, at vi i forrige Nr. gengiver hans Billede.

Foruden Førerhuset opfandt Harrison Balancen, hvilket i Forening med andre af ham udførte Forbedringer paa Lokomotivteknikens Omraade gjorde hans Navn verdensberømt.

I Aaret 1836 konstrueredes et 8-hjulet Lokomotiv — det første i sin Slags — af Henry Campbell

(Fig. 35). Samme Aar byggedes »Herkules« (Fig. 36) af Carrett og Eastwick.

Ideen var den samme som Campbells, men »Herkules« var forsynet med en særskilt Ramme for de to forreste Hjulpar, omtrent som vore moderne Boggier. »Herkules« vejede 15 Tons.

Imidlertid blev Harrison optaget i Firmaet, og Opfindelsen af Balancen blev da patenteret. Denne Opfindelse var den mest betydningsfulde paa den Tid, da den muliggjorde Anvendelsen af flere Par Drivhjul, men alligevel modtoges Opfindelsen af Datidens Lokomotivkonstruktører med den største Mistro, endog Baldwin forkastede Balancen,

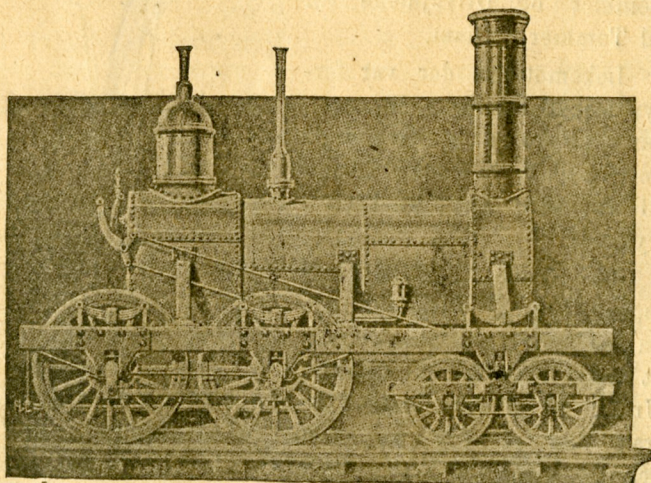

Fig. 35.

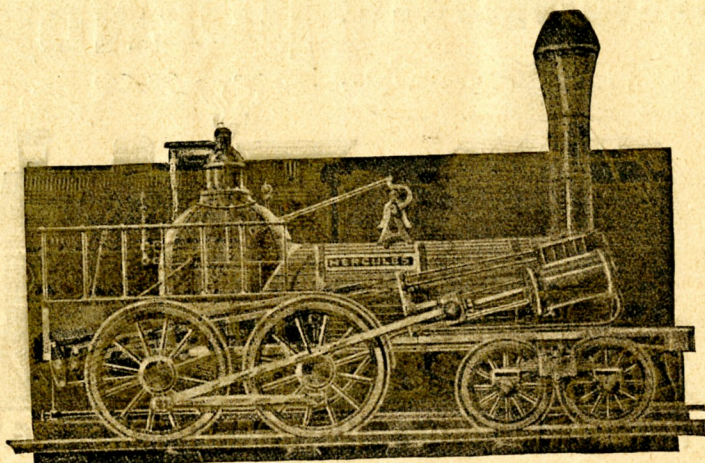

Fig. 36.

men senere maatte han — tvunget dertil ved den praktiske Erfaring — anerkende Opfindelsen, og 1845 købte han saavel Campbell-Ideén med de 8 Hjulpar som Harrisons Patent paa Balancen, og umiddelbart derefter konstruerede han sin første Klasses C-Maskine, der efter hans eget Udsagn var den bedste af alle hans Konstruktioner.

Eastwick og Harrison byggede paa Bestilling af Philadelphia- og Reading-Banen en Maskine, der fik Navnet »Gowan og Marx« (Fig. 37). Den var af 8-Hjulstypen med Drivhjulene anbragt under Fyrkassen for derved at opnaa den bedste Vægtfordeling.

Kedlen var forsynet med en Burydonner-Fyrkasse, 5 Fod i Diameter, og Rundkedlen var forsynet med 9 Fod lange 2" Rør.

Cylindrene var $12\frac{1}{2} \times 18$ Tommer og Drivhjulene var 42 Tommer i Diam.

Lokomotivet, der var forsynet med Harrisons Balancér, var det første, der var forsynet med Blæser til at skabe kunstigt Træk i Fyret.

Da denne Maskine blev taget i Brug, udviklede den en saa fænomenal Trækkekraft, at mange ansaa det for umuligt. Under en af dets første Ture trak den et Tog paa 104 læssede 4-hjulede Vogne med en Gennemsnitshastighed af 9,82 eng. Mil pr. Time. Toget

vejede 423 Tons, med Lokomotiv og Tender omtrent 40 Gange sin egen Vægt. I Sammenligning med dette Lokomotivs store Trækkekraft er det interessant at erindre, at Liverpool- og Manchesterbanen 10 Aar tidligere udlovede 500 Pund Sterling til den Konstruktor, der kunde konstruere et Lokomotiv, der kunde trække 3 Gange sin egen Vægt. (Fortsættes).

Retfærdighed.

Jeg skal herved forsøge at belyse, hvorledes Retfærdighed ser ud her i Skanderborg. Jeg kom til Skanderborg den 1. Juni 1905, og her blev en Fyrbøder forfremmet til Fører 1. April 1906; der kom da Ordre, at jeg skulde besætte den ledigblevne Rangerplads, hvorved jeg kom i Tur med en Fyrbøder, som er ansat en Maaned før mig (Rangeringen her er en to Mands Tur). Det har i flere Aar været en Regel, at de to, som rangerer her, hveranden Maaned afløser paa Strækningen saavel for Førerne som for Fyrbøderne, men fra den Dag, jeg kom ud at rangere, blev der indført en ny Ordning, hvorved min Kammerat

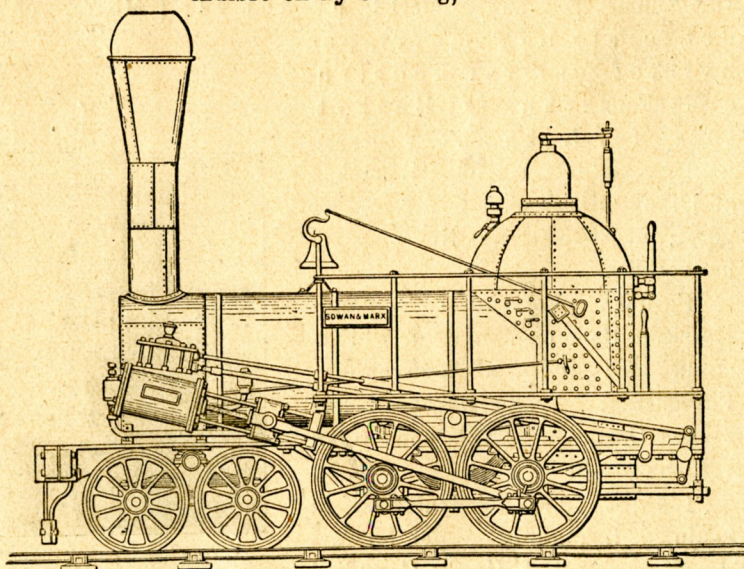

Fig. 37.

blev fritaget for at forrette Fyrbødertjeneste. Sagen kom saa til at se saaledes ud (her er nemlig en Reservefører): Den Afløsning, som nævnte Fører ikke kan forrette, skal min Kammerat udføre, medens jeg kun skal forrette Afløsningen for Fyrbøderne, og da der her har været en Fører syg saa godt som al den Tid, jeg har været her, er der jo stadig et godt Ben at gnave for min Kammerat. Jeg opdagede den nye Ordning ved, at da den Maaned kom, da jeg forment, at jeg skulde afløse paa Strækningen, var der en Fører, som havde Permission fra den 1ste, men min Kammerat fortsatte ogsaa der, hvorfor jeg henvendte mig til Hr. Ingeniørassistenten og beklagede mig over den nye Ordning samt gjorde opmærksom paa, at der kun var en Maanedes Anciennitetsforskel paa os, medens der paa den Fyrbøder, som jeg afløste, og min Kammerat var to Aar, og samtidig gjorde jeg opmærksom paa, at jeg til Stadighed havde forrettet Fyrbødertjeneste i ca. 3 Aar længere end min Kammerat. Ingeniørassistenten svarede mig, at min Kammerat havde været hos ham og bedt saa bønlig om de Rettigheder, men han skulde tænke over det. Da der imidlertid gik ca. en Maaned, uden at der blev nogen anden Ordning, tilskrev jeg Hr. Maskininspektøren følgende:

Til

Hr. Maskininspektøren i 2den Kreds.

Jeg undertegnede tillader mig herved at rette en høflig Henstilling til Hr. Maskininspektøren. Jeg har fra 1. April udført Rangeringen her paa Skanderborg Station i Tur med Lokomotivfyrbøder Nr. 137 H. Pedersen, og de to, der udfører Rangeringen her, afløser hveranden Maaned paa Strækningen saavel for Førerne som for Fyrbøderne. Der er fra 1. April indført en ny Ordning, hvorved H. Pedersen blev fritaget for at forrette Fyrbødertjeneste, og da her jo er en overkomplet Fører, bliver Sagen, at jeg skal forrette Afløsningen for Fyrbøderne og H. Pedersen for Førerne ud over det som Reserveføreren kan forrette. Jeg skal oplyse Hr. Maskininspektøren om, at der kun er en Maanedes Anciennitetsforskel paa os og, at jeg til Stadighed har forrettet Fyrbødertjeneste i ca. 3 Aar længere end H. Pedersen. Jeg har

gjort Hr. Ingeniørassistenten opmærksom paa det herværende Forhold; han svarede mig, at H. Pedersen havde bedt saa bønlig om de Rettigheder, men han skulde tænke over det. Det er nu ca. en Maaned siden, og der er endnu ikke kommen nogen anden Ordning, hvorfor jeg høfligst tilstiller Hr. Maskininspektøren Sagen i Haab om at opnaa lige Rettigheder med H. Pedersen.

Skanderborg, den 19. Maj 1906.

M. F. Bennekov,
Lokomotivfyrbøder.

Herpaa blev der mig tilstillet følgende Svar:

De danske Statsbaner.

Maskinafdelingen.

Maskininspektøren i 2den Kreds.

Nyborg, d. 30. Maj 06.

I Anledning af Deres Andragende af 19. ds. om at dele Tjeneste med Fyrbøder H. Pedersen, skal jeg, da Fyrbøder Pedersen er den ældste, og De selv ved Bytning har søgt at komme til Skanderborg, meddele Dem, at den af Lokomotivformanden i Skanderborg truffne Ordning maa bibeholdes, da den synes at være den mest retfærdige.

Vaagensen.

Fyrbøder 405 Bennekov, Skanderborg.

Jeg skal nu med det samme give et lille Indblik i et andet Forhold her ved samme Depot, hvor Ancienniteten faar den modsatte Virkning. Lad os kalde de to nu omhandlede Mænd M. og S., begge Lokomotivførere. M. blev forflyttet hertil den 1. September 1905, da Godstogsturen skulde forøges med et Sæt Personale, og han kom i fast Tur fra 1. Oktb. 1. Oktober samme Aar kom S. hertil som Reserve, men han tilskrev Maskininspektøren om at maatte komme til at dele Tjeneste med M. (jeg skal her tilføje, at de to yngste Førere ogsaa tidligere havde skiftet til en Maaned at køre i Tur og en Maaned at gaa i Reserve), og der kom Svar, at de skulde dele Tjeneste. Da M. overfor Ingeniørassistenten paatalte, at han var utilfreds med at skulle dele Tur med S., da han (M.) jo var kommen som en Forøgelse af Turen, fik han det Svar, at der var for lidt Anciennitetsforskel til, at dette kunde gøre sig gældende, og der er dog

3 Maaneders Forskel paa M. og S.s Udnævnelse til Fører og 8 Maaneder i Ansættelse.

Disse to Forhold ser dog lidt mærkeligt ud for mig, men det kan jo være, det er mig, der ser lidt sært paa Sagen, og derfor skriver jeg dette, for maaske derved at høre andres Mening.

Skanderborg i Juni.

M. F. Bennekov,
Lokomotivfyrbøder.

Brevkasse.

Hr. Redaktør!

I Anledning af, at De har tilladt Dem at tilbageholde min Artikel og nægte mig Optagelse af samme, gør jeg mig herved saa fri at spørge Dem om følgende:

- 1) Hvem har givet Dem Ret til at nægte Optagelse af Artikler, der er indsendt med Underskrift.
- 2) Har De raadført Dem med Organisationens Formand før De bestemte Dem for Nægtelsen.
- 3) Har Artiklen været tilstillet noget Censurudvalg og der faaet Paategning.
- 4) I hvilken Retning mener De Artiklen vil kunne skade Organisationen.
- 5) Er De villig til at lade denne Sag undersøge af et Udvalg paa 5 af Organisationens Medlemmer, hvoraf De saa vælger 2 Medlemmer i eller udenfor Deres Afdeling, og jeg vælger andre 2 Medlemmer, ligeledes i eller udenfor min Afdeling, hvorefter disse fire vælger det femte Medlem til Udvalget.

Aalborg i Juli 1906.

A. L. Petersen.

- ad 1. Min Stilling som Redaktør.
 ad 2. Nej!
 ad 3. Nej!
 ad 4. I saavel moralsk som pekuniær Retning.
 ad 5. Generalforsamlingen — og kun denne — kan jeg anerkende som rette Forum for Afgørelsen af denne Sag.

Red.

Meddelelser fra Afdelingerne.

Viborg Afdeling.

der omfatter Viborg, Langaa og Glyngøre Depoter, foretog den 3. Juli en vellykket Udflugt med Familie til Bækkelund. Afgang fra Viborg Kl. 8,15 Fm.

Efter Ankomsten til Bækkelund marscheredes til Pavillonon, hvor den medbragte Frokost indtoges. Selskabet begav sig derpaa til Hald, hvor Hovedbygningen samt Slotshaven blev forevist af Stedets Gartner, der af Hr. Hofjægermester Krabbe var bleven stillet til vor Disposition som Vejviser.

Efter at have beset de forskellige Seværdigheder der, begav Selskabet sig over til de gamle Slotsruiner, og efter at have beset dem tog en Del af Selskabet pr. Hjulbaad tilbage til Pavillonon, medens en Del af Selskabet foretrak at bruge Apostlenes Heste. Efter at have beset den smukke Omegn, der for mange af Deltagernes Vedkommende var kendt fra Lejrtiden, blev der serveret Middag, hvorefter hele Forsamlingen blev fotograferet. Dagen sluttede med en Svingom, der varede til Kl. 7 Em., og med Bevidstheden om at have tilbragt en behagelig Dag sammen, sagde Selskabet Farvel til hinanden paa Viborg Station.

Th. H.

De københavnske Afdelinger.

Mandag den 6. August Kl. 3 er der Besøg paa Glad & Co.s kemiske Fabrikker, Nannasgade Nr. 6 (ved Raadmandsgade, Nørrebro). Bl. a. vil Hr. Ingeniør Windfeldt-Hansen forklare det af ham konstruerede store ny Destillationsapparat, paa hvilket Statsbanernes Cylinderolie bliver tilvirket.

Angaaende en mindre selskabelig Sammenkomst efter Besøget vil nærmere Meddelelse ske.

Hr. Ingeniør Windfeldt-Hansen kommer hjem den 5te August fra en Rejse til Petroleumsdistrikterne ved Baku i Rusland, hvor kolossale Partier af Jordolie jo for ganske nylig er opbrændte af Strejkende.

Hr. Ingeniørassistent ved Statsbanerne Jacobsen har med sædvanlig Imødekommenhed vist sin Interesse for D. L. og L. F. ved

at love at være til Stede ved Besøget og være behjælpelig med Forklaring af Fabrikens talrige Maskiner og Destillationsapparater.

P. B. V.

Rosen.

Oversigt over Hovedbestyrelsens Møde

den 13. Juli d. A. Kl. 10 Formiddag med følgende

Dagsorden:

- Punkt 1. Ministeriets Svar paa Andragendet om Besættelse af Lokomotivformandspladser.
- 2. Hovedbestyrelsens Stilling til Statsfunktionærernes Kreditforening.
- 3. Almindelig Forsikring af Arbejdsevnen. Meddelelse om Udvalgets Virksomhed.
- 4. Avancementsstillingernes Besættelse.
- 5. Rangerpladseres Besættelse. Ordre D. 880 Fortolkning.
- 6. Eventuelt.

Samtlige Hovedbestyrelsesmedlemmer var til Stede.

Punkt 1. Under 20. Juni d. A. modtog Organisationen følgende Svar fra Ministeriet for offentlige Arbejder:

De danske Statsbaner.
Generaldirektionen.

København B., d. 20. Juni 1906.

Ministeriet for offentlige Arbejder har under 15. ds. tilskrevet Generaldirektionen saaledes:

»I Anledning af det med Generaldirektionens Skrivelse af 30. f. M. (10.818) hertil indsendte Andragende, hvori Hovedbestyrelsen for »Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening« anholder om, at ledige Poster som Lokomotivformænd fremtidig fortrinsvis maa blive besatte med dertil egnede blandt Lokomotivpersonalet, skal man tjenstlig anmode Generaldirektionen om at tilkendegive Andragerne, at Ministeriet ikke ser sig i Stand til at give Lokomotivpersonalet fortrinsvis Adgang til de omhandlede Poster,

idet disse som Regel ville blive forbeholdte de i Statsbanernes Værksteder beskæftigede Arbejdere, der maa anses for at være bedre kvalificerede til disse Poster«,

hvilket herved meddeles.

A m b t.

I. Harhoff.

Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening.

Det vedtoges at sende en Deputation til Ministeren for offentlige Arbejder for at søge tilvejebragt den rette Forstaaelse af Lokomotivpersonalets Kvalifikationer til Besættelse af Lokomotivformandspladser.

Punkt 2. Det vedtoges at nægte Tilslutning til Statsfunktionærernes Kreditforening, idet Hovedbestyrelsen maa holde for, at en Hjælp, som den tilbudte, vil virke til mere Skade end Gavn for Lokomotivpersonalet.

Punkt 3. Toges til Efterretning, hvorefter det vedtoges at udrede et Beløb paa 3 Kr. af Hovedkassen til Bestridelse af Udgifterne ved Udvalgets foreløbige Virksomhed.

Punkt 4. Det vedtoges at henvise Sagen til Fællesudvalget.

Punkt 5. Toges til Efterretning.

Punkt 6. 1ste Sag. Valg af et Medlem til Fællesudvalget i Stedet for Lokomotivfyrbøder I. Klem. Valgt blev Lokomotivfyrbøder C. Thomsen.

Efter Drøftelse af forskellige Spørgsmaal vedrørende Organisationens indre Anliggender sluttede Formanden Mødet med en Tak for, at alle havde givet Møde.

Fredericia, den 14. Juli 1906.

L. Mauritzen,
Sekretær.

Kong Christian den IX.s Fond.

Hr. Redaktør!

Tillad mig, som mit sidste Ord i denne Sag, følgende:

De skriver: efter Komiteens Opfordring, selvfølgelig, har jeg optrykt Opraabet om Dannelsen af Fonden. — Det er maaske

selvfølgelig for Dem, men for vi andre, som har henvendt os til Formanden for Organisationen med Spørgsmaal om, hvordan man kunde tillade sig sligt, og har faaet til Svar: ja, det ved jeg ikke, jeg har ikke nogen Del deri, det maa staa for Redaktørens Regning, for os er det mindre selvfølgeligt, at De har følt Opfordringen som kommen fra kompetent Side.

For at undgaa i Fremtiden at skulle beskæftige mig med Deres — som De vel selv kalder yderst elegante — Udfald mod mig, skal jeg sige det med det samme, det bliver sidste Gang, jeg skriftlig beskæftiger mig med Deres personlige Angreb paa mig. Ingen af Medlemmerne, der har været til Stede paa Generalforsamlingen, vil kunne erindre en eneste personlig Bemærkning i min Kritik over Virksomheden.

Til Deres Alvorsord skal jeg sige: Jeg tror virkelig ikke, at Organisationens Velfærd sættes paa Spil derved, at jeg fremdrager de uheldige Sider ved Formandens Ledelse af Organisationen eller ved at gøre Organisationens Medlemmer opmærksomme paa, at man har taget fejl ved at vælge Dem til Redaktør.

Sluttelig vil jeg bede Medlemmerne erindre sig Hr. Redaktørens Udgydelser til d'Hrr. Lokf. Orre, Gøteborg, A. E. Andersen, Aarhus, Pakmester P. D. Pedersen og det usædvanlig fine Svar til Hr. A. L. Pedersen, Aalborg, saa finder man sikkert nok ud af, at vor ærede Redaktør netop er den rette til at sige til et Medlem: — da De nu har lært at fremsætte en Kritik uden at iklæde samme en Ramme af personlige Uartigheder osv. — og man vil erindre sig Redaktørens Udtalelse »Der skal skarp Lud osv.« og tilføje: der findes Hoveder, der er saa stærkt angrebne af den uappetitlige Sygdom, at Anvendelsen af selv den skarpeste Lud vil være som at slaa koldt Vand paa en Gaas.

De skulde ikke slaa med Sten, Hr. Redaktør, Deres eget Glashus er yderst skrøbeligt.

Esbjerg i Juli.

M. Mortensen.

* * *

Nu misforstaar De mig igen, Hr. Mortensen, det »selvfølgelig«, De her har plukket

ud, gælder — hvad der klart fremgaar af min Kommentar — Spørgsmaalet fra Dem om »Efter hvis Opfordring osv.« og ikke, som De gerne vil give det Udseende af, Berettigelsen til at optage Opraabet i vort Organ; dette sidste staaer jeg Generalforsamlingen og kun denne til Ansvar for. Endvidere skriver De om mine yderst elegante Udfald. Haanden paa Hjertet, Hr. Mortensen, tag atter Deres Artikler for Dem, og De vil, hvis De uildet betragter dem, se, at det er Dem, der fører det første Stød, og mig, der søger at afbøde Virkningen af dette med en — om De saa vil — yderst elegant Parade.

De skriver, at intet Medlem, der var til Stede paa Generalforsamlingen, vil kunne erindre en eneste personlig Bemærkning i Deres Kritik. Lad os hellere — for at komme Sandheden nærmere — slaa fast, at intet Punkt i Deres Kritik blev fremsat uden at dette var indsvøbt i en Del personlige Uartigheder mod Formanden, Hovedkassereren, Redaktøren m. fl., derfor tog Deres Kritik saa lang Tid, og derfor led De Nederlag paa 12 Punkter.

De har Ret, Hr. Mortensen, Organisationens Velfærd sættes ikke paa Spil, fordi De fremdrager eventuelle uheldige Forhold ved Ledelsen af Organisationen og Bladet, men Organisationens Velfærd sættes paa Spil ved den Maade, De fremdrager Forholdene paa, og De har en væsentlig Andel i den indenfor Organisationen i Øjeblikket foreliggende Situation.

Deres Slutbemærkning om mine Udgydelser til forskellige trænger ogsaa til at korrigeres, thi ogsaa her er det — som hos Dem — Modparten, der giver det første Stød og tvinger mig til Parade eller Forsvar, og at Forsvaret altid har været afpasset efter Angrebets Aand, vil man med Lethed kunne overbevise sig om ved at tage de paagældende Numre af Bladet for sig.

At De, Hr. Mortensen, kender andre Hoveder, hvor endog den skarpeste Lud vilde være uvirksom, tvivler jeg ingensinde om, thi Krage søger jo som Regel Mage.

Mit Glashus' Skrøbelighed skal De ikke have Medlidenhed med, thi Generalforsamlingen gav Dem dog utvetydige Beviser for, at Huset endog fandtes at være grundmuret.

Dette burde De tage Lære af, min gode Hr. Mortensen.

L. Mauritzen.

Christian den IX.s Fond.

Paa Grund af Redaktørens Svar til Hr. M. Mortensen, Esbjerg, under ovenstaaende Overskrift, finder jeg Anledning til for mit Vedkommende at tage bestemt Afstand fra Red.s Udtalelse om »Organisationens Velfærd og Saglighed, hvor Medlemmernes Sammenhold og gode indbyrdes Forstaaelse er Indsatsen«. — Jeg er højlig forbavset over Red.s Indblanden af D. L. og L. F. i denne Sag. Red. ved fra sin Virksomhed som Sekretær for Hovedbestyrelsen, at denne Sag ikke har været for der og altsaa er Organisationen uvedkommende. Dette er vistnok ogsaa det bedste, thi denne Indsamling har — ikke mindst ved den ubehagelige Maade, Opfordring om at tegne Bidrag blev praktiseret paa — vakt Indignation hos en Masse Medlemmer af D. L. og L. F.

Altsaa, Hr. Redaktør, denne Sag skal D. L. og L. F. ikke indblandes i.

C. M. Christensen,
p. T. Hovedbestyrelsesmedlem.

* * *

Med en mindre ond Villie kunde den ærede Indsender nok have faaet Forstaaelse af, at den ovenciterede Passus ikke tog Sigte paa Fonden, men staar som Svar paa Hr. M. Mortensens Lignelse med Skakspillet, hvilket ogsaa klart fremgaar af omstaaende Artikel af Hr. M., der tydelig nok i dette Punkt har opfattet Situationen rigtigt.

Løvrigt er vort Standpunkt dette, at hvor Organisationens Formand tilkaldes som saadan og gaar med til en Sags Fremme, da angaar denne Sag Organisationen.

Saafernt den ærede Indsenders Forbavelse var ægte, havde han allerede paa forrige Hovedbestyrelsesmøde haft Lejlighed til at protestere, hvilket han dog forsømte. Det vilde sikkert interessere vore Læsere, om den ærede Indsender fremsatte nogle Eksempler paa, hvilken ubehagelig Maade, der er anvendt for at opfordre D. L. og L. F.s

Medlemmer til Tegning af Bidrag til Fonden, thi noget saadant har aldrig været tilsigtet fra Komiteens Side — tværtimod — og derfor er det uretfærdigt at lægge Fonden for Had af den Grund. Red.

Fra Dagspressen.

Et æret Medlem har tilstillet os følgende Udklip af »Vejle Amts Avis« for den 9. Juli d. A.

Afværget Ulykke.

Da Toget, der i Gaar Eftermiddags ved 5-Tiden afgaar fra Vejle, passerede gennem Stampes Skov, var en 3—4-aarig Dreng kommen ind paa Sporet. Lokomotivføreren opdagede det heldigvis og fik Toget standset, men det var da ogsaa i yderste Øjeblik, kun et Par Alen fra Drengen.

— — —
Vi har senere bragt i Erfaring, at den paagældende Lokomotivfører er I. C. Christensen fra Aarhus, der oplyser, at Barnet stod i den første Kurve i Stampes Skov, og at det ikke vilde flytte sig trods gentagne Faresignaler med Dampfløjten, ligesom tre Damer, der stod i Skoven tæt ved Sporet, uden Resultat søgte at faa Barnet til at forlade Sporet, men det blev trodsig staaende, indtil Fyrbøderen, 484 L. K. Pedersen — der var øntret ud paa Forenden af Maskinen for om muligt at gribe Barnet, hvis det ikke var lykkedes at standse Toget, hvilket, som ovenfor nævnt, skete et Par Alen fra Barnet — sprang af Maskinen for at fjerne Barnet, der løb ind i Skoven.

Maa vi herved bringe de to agtpaagivende Lokomotivmænd, d'Hrr. Lokf. I. C. Christensen og Lokfyrb. L. K. Pedersen, vor hjerteligste Tak for deres Agtpaagivenhed, uden hvilken et Menneskeliv uundgaelig vilde være udslukt.

Red.

forsøge at rette lidt paa Virkningen af Tantiemefordelingens Brøst, saaledes at denne ikke mærkes ved Salget af D. J. F.s Hjælpefondsmærke.

Obs! Mærket vil ikke blive tilbudt os, derfor maa vi selv henvende os til D.J.F.s Tillidsmænd.

Generalforsamling.

Danske Privatbaners Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening afholder Generalforsamling i Aarhus paa Hotel »Danmark«, Ryesgade, den 3. September 1905, Kl. 2 Em.

Dagsorden:

1. Beretning om Foreningens Virksomhed.
2. Regnskabet fremlægges i revideret Stand.
3. Hvad agter, og hvad kan Lokomotivpersonalet gøre for en tidssvarende begrændset Arbejdstid?
4. Uniformsspørgsmaalet.
5. Det nordiske Forbund.
6. Valg af Bestyrelse.
7. Valg af Formand.
8. Valg af Revisorer.
9. Sammenslutningen.
10. Eventuelt.

Aarhus, den 10. August 1905.

H. Christensen,
Formand.

Kørselsfordelingerne.

Snart kommer den Tid, da Kørselsfordelingen paa de forskellige Strækninger skal underkastes Revision til Trafikkens Besørgelse i Vinterhalvaaret. Man mærker det paa de stadige smaa Tilløb til, at »der maa gøres noget for at faa en bedre Tur.« Det er den samme Klage atter og atter og alle Vegne, og man tør vel sige, at der er adskillig

Grund til denne Klage de allerfleste Steder. Vi saa paa vor Finlandsrejse en Ordning, der i høj Grad tiltalte os. Det var ved et Lokomotivdepot i Byen Tøjala — her fik Organisationens Tillidsmand, Lokf. Nikander, Anmodning fra Depotforstanderen om at foreslaa en Fordeling af Tjenesten, som Flertallet af Personalet sympatiserede med. Der blev givet ham en Oversigt over Togenes Antal og Plan samt hvormange Maskiner, Depotet kunde disponere over. Paa dette Grundlag fremsattes saa Forslag til Kørselsfordelingen, sanktioneret af Personalet og endelig antaget af Maskinkontoret.

Vilde det ikke være praktisk i hvert Fald forsøgsvis at indføre en saadan Ordning herhjemme, thi vi tør vel forudsætte, at de Mænd, der i vore Dage betros Førelsen af Lokomotivet, ogsaa bedre end Teoretikeren kan lægge Tjenesten saaledes, at den gør mindst mulig ondt.

Det ny Signalreglement.

Som det vil erindres, paatalte vi her i Bladet to Afvigelser, der havde fundet Sted i det ny Signalreglement, nemlig Mangel af en Gennemkørselsarm paa Lunderskov Station og Tænding af det fremskudte Signal ved Fredericia. Begge disse Sager er nu gaaet i Orden, saaledes at de er i Overensstemmelse med det ny Signalreglement, for hvilke Foranstaltninger vi bringer Administrationen vor bedste Tak.

Jernbanemændenes Tantieme.

Af de 996,000 Kr., der i Aar bliver udbetalt Statsbanernes Personale i Tantieme, faar bl. a. Lokomotivformænd, Værkmestre og Lokomotivmestre 421 Kr., Lokomotivførere og Skibsmaskinassistenter hver 158 Kr., Lokomotivfyrbødere og Vognopsynsmænd 121 Kr.

Udgaar 2 Gange maanedlig. Abonnementsprisen er 1 Kr. halvaarlig. Avertissementsprisen er paa Omslagets 1ste Side 15 Ø. og paa Omslagets andre Sider 12 Ø. pr. mm. Plads i Spaltebredde halvaarlig. Spaltebredden er 58 mm.

Samtlige paa Omslaget tegnede Annoncer ere staaende mindst $\frac{1}{2}$ Aar. I Slutningen af Teksten optages Annoncer til en Pris af 10 Øre pr. Petitlinie eller dens Plads, med Fradrag af 20 pCt. for staaende Annoncer.

Telefon 123.

Ekspedition: Gothersgade Nr 29, 1. S., Fredericia.

Telefon 123.